

[Ole Olsen]

blik på at få skærpet beskattningen af aktieselskaber, ikke nødvendigvis som i det forslag, der ligger her, men dog en skærpelse. Det forekommer uforståeligt, at socialdemokratiet og måske andre, som vi ikke har hørt endnu, ikke er i stand til fordomsfrit at undersøge disse problemer, men falder over disse stakkels forslag på den ret voldsomme måde, som det skete.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige sammenfattende om de to lovforslag, at vi ikke kan støtte dem.

Det er rigtigt, som det fremgår af bemærkningerne til forslag nr. L 30, hvor der opregnes en hel række ændringer, der er gennemført rent midlertidigt til gavn for erhvervslivet, at man derigennem har lettet erhvervslivets byrder, men det, der er tale om her, er jo, at man vil gennemføre en stramning permanent for selskabsbeskattningen.

Når man foreslår, at selskabsbeskattningen skal ændres fra som nu at være 37 pct. af overskuddet til at være 66,66 pct., så foreslår man i virkeligheden, at den højeste sats, der gælder for personlige indkomster, skal anvendes for selskaber. Men er disse to størrelser, indkomsterne og overskuddet af selskaber, nu sammenlignelige? Hvad er det, man bruger en personlig indkomst til? Ja, det er til at skaffe personen et forbrug. Men hvad er det, man bruger et overskud i et selskab til? Det er naturligvis til at skabe nye arbejdspladser. Derfor kan man ikke sammenligne de to, og det, man reelt foreslår fra kommunisternes side, vil gøre det vanskeligt for aktieselskaber at skabe nye arbejdspladser eller bevare dem, man har. Det er ikke en rimelig vej at gå. Jeg synes tværtimod, man skulle overveje, om det ikke var rimeligt til de erhvervsvirksomheder, som ejes af enkeltpersoner, at sige: det, I tager ud til forbrug, skal naturligvis beskattes som al anden indkomst i dette land. Har I en stor indkomst, så er det en stor skat. Men det, som bliver stående i virksomheden, når lønnen til direktøren, driftslederen, hvad man vil kalde ham, er betalt, det står tilbage til at sikre arbejdspladsen, og det bør ikke beskattes med mere end 37 pct., sådan som det bliver i selskaber i dag. Så jeg vil gå den modsatte vej af hensyn til at sikre arbejdspladser.

Jeg kan heller ikke støtte forslaget om, at vi skal ophæve loven om dobbeltbeskattningen af udloddede selskabsindkomster. Det er ikke korrekt, når kommunisterne siger, at vi skulle genindføre en beskatning af det. Sagen er den, selv efter den moderate lettelse af de udloddede selskabsindkomster, at i yderste fald, altså når det lægges til en stor indkomst, er beskattningen reelt ca. 90 pct. Hvis man ønsker, at der overhovedet skal være noget som helst tillokkende ved at anbringe de penge, man sparer sammen, i erhvervsvirksomheder, så må man have nedsat den skatteprocent på 90.

Jeg mener, at man tværtimod på dette punkt burde se, om vi ikke kunne gå noget videre, sådan at det blev lige så fordelagtigt at anbringe sine penge i arbejdspladser, som det i dag er at anbringe dem i pantebreve, hvilket jo i hvert fald i en række tilfælde kun vil sige, at man låner sine penge til mennesker, der ønsker at skaffe sig et forbrug, som deres indkomst ikke er til. Jeg tror, at vi er nødt til også i vores skattelovgivning i meget høj grad at værne om de selskaber og de enkeltpersoner, som ønsker at oprette arbejdspladser. Ellers kommer vi aldrig væk fra den store og forfærdende arbejdsløshed, vi har.

Honoré (KrF):

Vi mener, at tiden ikke er inde til at skærpe beskattningen for erhvervslivet. Vi mener, også, det ville være mere værdifuldt helt at ophæve dobbeltbeskattningen, så det blev attraktivt for borgerne at investere i erhvervslivet. Derfor kan vi ikke støtte noget af de to lovforslag, og vi er også enige med de ordførere, der har sagt, at gennemførelsen af disse forslag ville betyde, at vi fik en stigende arbejdsløshed. Det kunne være interessant at få nogle beregninger over, hvor meget større arbejdsløsheden ville blive. Vi har noteret os, at kommunisterne gennem deres forslag til sigter, måske ikke bevidst, men så i hvert fald ubevidst, en øget arbejdsløshed i Danmark.

Hjortlund Christensen (DR):

Jeg ville gerne have kunnet se hensigten med disse to lovforslag, nr. L 29 og L 30. Det kan jeg ikke. Med sådanne lovforslag burde der følge nogle tilsvarende forslag til ændring af hele det system, vi har, og da der